

หนทางพิสูทธิสู่เส้นทางสายเอก (๒)

ศุภรัตน์ ปรศุพัฒนา

P19015

ข้าพเจ้านึกขอบคุณในบุญวาสนาของตนเอง ที่ได้เกิดมาเป็นพุทธศาสนิกชนในประเทศไทย ที่สำคัญที่สุดคือได้มีโอกาสมีลูกศิษย์ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อจรัญฐิตธมฺโม หลวงพ่อผู้เปรียบเสมือนพ่อแม่ของข้าพเจ้า เป็นผู้ให้กำเนิดในทางธรรมอย่างเต็มภาคภูมิ หลวงพ่อได้ขัดเกลาข้าพเจ้าในทุกด้าน สอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนดี ดีทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่น คำว่าเป็น “คนดี” นั้น มิได้หมายความว่าถึงเพียงประพฤติปฏิบัติชอบเท่านั้น แต่หลวงพ่อยังสอนให้เรารู้จัก “ชำระใจให้บริสุทธิ์” อันเป็นความดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในพระพุทธศาสนา และท่านก็ได้สอนสิ่งเหล่านี้เสมอมา ถึงแม้การสอนในเรื่องชำระใจให้บริสุทธิ์นั้นจะไม่ง่ายเลย แต่หลวงพ่อก็ได้ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจสนทนต่อเนื่องมาตลอด เป็นระยะเวลาหลายสิบปี อย่างมิรู้เหน็ดเหนื่อย เพียงเพราะท่านอยากให้เราชาวพุทธได้ของดีอย่างแท้จริงจากพระพุทธศาสนา หลวงพ่อท่านได้ปฏิบัติให้เราดูเป็นแบบอย่างแล้ว ได้พิสูจน์ให้เราเห็นแล้วว่าทำได้ เห็นผลจริง ท่านจึงได้นำมาสอนเรา

หลวงพ่อเคยบอกกับข้าพเจ้าว่า “หลวงพ่อไม่ต้องการอะไรมากไปกว่าอยากให้เป็นคนดีของสังคม เท่านั้นหลวงพ่อก็พอใจแล้ว” ความหมายของ “เป็นคนดีของสังคม” นั้นหมายถึงความดีทั้งกายและใจ จนถึงที่สุดแห่งความดี เมื่อเราดีต่อตนเองแล้ว พึงพาตนเองได้แล้ว เราจึงช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติ พลังแห่งความดีก็จะ

แม่ไพศาลออกไป หลวงพ่อได้สอนให้ข้าพเจ้าปฏิบัติธรรมตั้งแต่ข้าพเจ้าปฏิบัติไม่เป็น และไม่มีความรู้เลย จนกระทั่งได้พบอานิสงส์ของการปฏิบัติธรรมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้ง อานิสงส์ที่เป็นรูปธรรม และ ทางด้านการพัฒนาของจิต

เมื่อช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้ฝึกปฏิบัติกรรมฐาน และลองฝึกกำหนด “รู้หนอ” โดยกำหนดอยู่ที่ลิ้นปี กำหนดรู้หนอยาว ๆ ให้มีสติอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้าพบว่าเมื่อฝึกไปนาน ๆ สติจะมั่นคงอยู่กับปัจจุบัน จนเกิดภาวะอันเป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา เมื่อมีปัจจุบันโดยมีสติกำกับอยู่ตลอดแล้ว ทั้งกายและจิตก็ตื่นระว่างไว มีความรู้ตัวทั่วพร้อมต่อการสัมผัสจากสิ่งภายนอก ที่มากระทบต่ออายตนะภายในทั้ง ๖

สิ่งเหล่านี้อยู่ในคำสอนและแนวการปฏิบัติธรรมของหลวงพ่อ พระเดชพระคุณ หลวงพ่อกล่าวว่ ถึงแม้เราจะปฏิบัติกรรมฐานทุกวัน เราก็ควรกำหนดสติในอิริยาบถต่าง ๆ ด้วย เท่ากับเราเจริญสติตลอดเวลา

นอกจากนี้ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติกรรมฐานแล้วแม่เมตตาให้บุพการีและญาติพี่น้อง อยู่เสมอ ๆ ปรากฏว่าคืนหนึ่งคุณพ่อที่เสียชีวิตไปหลายปี ได้มาหาข้าพเจ้าในฝันด้วย หน้าที่ยิ้มแย้ม ข้าพเจ้าเข้าไปกราบเท่าท่าน ท่านก็บอกว่า “ขอบใจนะลูกที่แม่เมตตา มาให้ พ่อได้รับผลบุญนั้น สบายดีและมีความสุข” ดังนั้นการปฏิบัติกรรมฐานจึงเป็น บุญใหญ่ที่เราสามารถอุทิศบุญนั้นให้กับผู้อื่นด้วย

ยิ่งปฏิบัติธรรมมากเท่าใด ข้าพเจ้าก็ยิ่งพบข้อเสียหรือความไม่ดีของตนเองมากขึ้นเท่านั้น รู้สึกว่าตัวนั้นตกเป็นทาสของกิเลสไปเสียทุกเรื่อง บางเรื่องนั้นเราคิดว่าเราดีแล้ว แต่ความเป็นจริงเรากำลังถูกกิเลสกำกับอยู่หลายชั้นหลายตอนจนแทบไม่น่าเชื่อ ถ้าลำพังเรามีได้เคยฝึกปฏิบัติมาก่อน เราอาจจะไม่รู้เลย

ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นลูกศิษย์ของท่าน จึงขอสอนของคุณครูบาอาจารย์คือหลวงพ่อก่อน โดยการตั้งใจปฏิบัติตามคำสอนของหลวงพ่อก่อน ท่านผู้เป็นศิษย์ของหลวงพ่อก่อนทุกท่าน ขอให้ท่านได้ทำตามทีหลวงพ่อก่อนสอนเถิด ท่านจะได้ของดีจากวัดอัมพวันอย่างแน่นอน ไม่มีผิดพลาด ในเมื่อท่านทุ่มเทสอน เราก็ควรตั้งใจปฏิบัติ ขอให้ท่านได้ตัดดวงความดีนี้ไว้เถิด

ลูกขอกราบระลึกถึงพระคุณของหลวงพ่อก่อนมา ณ ที่นี้ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้หลวงพ่อก่อนมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง ด้วยเทอญ...